

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

MET BRUGPENSIOEN

Toneelspel in drie korte bedrijven

door

MARIA DANIËLS

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1989

(N° 1780)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A. "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

© 1989 Toneelfonds J. Janssens / Maria Daniëls

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONEN

Kobus	werkman
Suzanne	echtgenote van Kobus
Karlientje	buurvrouw
Dokter	heer of dame (met doktersvaliesje)
René	bode van de bond

DEKOR

Huiskamer met kast, tafel, stoelen, kapstok, zetel of divan,
radiocassettespeler, telefoon.

Achter de schermen : autotoeter.

EERSTE BEDRIJF

In de woonkamer leest Suzanne de krant of een boek, de radio speelt zachte muziek. (een cassette met muziek en de begintoon van het avondnieuws) Bij het horen van het begin van het nieuws, zet ze de radio af, gaat ongeduldig heen en weer.

SUZANNE : Ik begin ongerust te worden, het is al acht uur en Kobus is nog niet thuis van zijn werk... Wat zou er aan de hand zijn, hij is altijd om vijf uur thuis. De laatste dagen is Kobus zo weinig van zeggen, er ligt iets op zijn lever... Er scheelt iets... Hij zal toch geen ander hebben ?... Neen, dat kan niet, we zijn dertig jaar getrouwd, en samen gelukkig. (men hoort gestommel) Hoor ik iets ? (luistert. Kobus komt dronken binnen) Blij dat ik u zie, ik was erg ongerust.

(Suzanne wil Kobus omhelzen, wordt afgestoten. Kobus neemt de rugzak van zijn schouder en werpt deze tegen de vloer.)

SUZANNE : Wat scheelt er ?... Ge zijt zo vriendelijk vandaag.

KOBUS : Slecht nieuws !.... (haalt brief uit zak) Hier,... mijn af-dankingsbrief.

SUZANNE : (Terwijl ze brief aanneemt) Afgedankt !

KOBUS : (laat zich op stoel vallen) Ja... en daar moet 'n mens voor zo'n rotbaas....achtentwintig jaar lang...zijn ziel voor af-draaien en dan ineens hebben ze u niet meer nodig... Ik heb brugpensioen moeten nemen...en ben nog maar drieenvijftig jaar.

SUZANNE : Kobus, kom eten.

KOBUS : (met nadruk) Ik wil geen eten, ik heb geen honger... (met gebaren en stotterende stem) Ik heb zeker tien glazen bier op mijn hart gezet...als ze u zo op straat zetten. (Suzanne bekijkt hem) Ja, zo noem ik dat !....dan willen de werkmakkers nog dat ik trakteer. (met vinger in de hoogte) Die baas is nog niet van mij af. Weet ge wat die durft zeggen ?

SUZANNE : Wat zegt uwe baas ?

KOBUS : Dat ik altijd een goeie werkman ben geweest.

SUZANNE : Dat ik ook zo.

KOBUS : (met gebaren) Ik ben 'n goeie...ja (wil opstaan maar 't gaat niet) Weet ge wat dat is...dat is allemaal honing rond uwe

mond...Maar toch moet ik buiten... Werk is er genoeg...maar computers en machines...die doen het werk ja.

SUZANNE : Kobus, ge moet u dat zo erg niet aantrekken... Nu ge uw pensioen hebt, kunnen we doen waar we zin in hebben.

KOBUS : (kwaad) Ik heb nergens zin in en doe geen klop meer... Niet hier...niet daar...nergens... Hebt ge dat verstaan ?

SUZANNE : Doe wat ge wilt.

KOBUS : Wat is er te doen ? Hier...in die tuin van een hand groot.

SUZANNE : Koop een vislijn, dan kunt ge gaan vissen aan 't kanaal.

KOBUS : Ik... gaan vissen ? Ge denkt toch zeker niet dat ik een kind ben...Met een hengelke in mijn hand, uren aan één stuk op dat dobberke loeren...of er een visje wil komen bijten. Nee vrouw, zo zot (terwijl hij zich op borst klopt) is deze niet.

SUZANNE : (neemt Kobus' schouder vast) Kobus, wil ik u een tas sterke koffie maken ?

KOBUS : (kwaad) Ik heb u al gezegd... Ik wil geen eten en ook geen koffie... Ik kruip in mijn bed.

(Kobus strompelt weg, Suzanne laat zich op stoel vallen.)

SUZANNE : (wenend) Ik heb ook geen honger meer... Wat 'n mens allemaal meemaakt. Het is niet schoon, hoe ze met Kobus handelen, maar er zijn zovelen die van vandaag op morgen hun werk kwijt zijn. Het ergste is, Kobus zal zich vervelen. (Er wordt gebeld) (angstig) Als het Karlientje maar niet is, ik heb graag dat ze komt, maar nu komt ze ongelegen. Kobus moest eens terug naar beneden komen... Ik wil niet dat ze hem ziet met een stuk in zijn voeten.

(Voor de tweede maal wordt er gebeld. Suzanne aarzelt, gaat naar de deur en laat Karlientje binnen. Ze is zenuwachtig.)

SUZANNE : Kom binnen Karlientje.

KARLIENTJE : Suzanne, ik kom u nog laat storen.

SUZANNE : Maar neen, ga zitten Karlientje.

(Karlientje gaat zitten.)

KARLIENTJE : Wilt ge morgen ons hondje een keer buiten laten, we gaan op reis met de gepensioneerden en het zal laat zijn als we thuiskomen.

SUZANNE : Zeker Karlientje.

KARLIENTJE : We gaan naar Brugge, het zal een prachtige uitstap worden. Spijtig dat Kobus nog niet gepensioneerd is... Hoe oud is hij ?

SUZANNE : Drieënvijftig jaar.

KARLIENTJE : Ooooh...nog zo jong...Maar als hij zijn pensioen heeft, moet ge zeker bij de bond gaan, daar is altijd wat te doen... feestjes, reizen, hobbyclub.

SUZANNE : Voor mensen met veel vrije tijd.

KARLIENTJE : Ge moet er tijd voor maken, ik ga elke week turnen en dansen.

SUZANNE : Jef ook ?

KARLIENTJE : Zeker, ge moet mijne Jef eens zien rondspringen, net een veulen dat ze loslaten in de wei. (lacht)

SUZANNE : (Kijkt onrustig naar de deur) Ge moet het kunnen en het graag doen.

KARLIENTJE : Vroeger, toen we een huishouden met vier kinderen hadden ging dat niet. Sinds ze getrouwd zijn nemen wij het er goed van.

SUZANNE : Ge hebt gelijk Karlientje, als Kobus dat ook maar zou willen... Hij heeft van vandaag zijn brugpensioen.

KARLIENTJE : Proficiat !... Dan moet ge ook bij de bond aansluiten.

SUZANNE : Kobus zal zich daar te jong voor voelen en ten andere, hij is niet gelukkig met zijn brugpensioen.

KARLIENTJE : In 't begin zijn ze dat allemaal... Jef nam ook liever zijn ransel en termos... Sinds hij bij de bond is, kan ik hem niet meer thuishouden... Zelf ga ik ook heel graag. Zeg Suzanne, wil ik iemand van 't bestuur naar hier laten komen ?

SUZANNE : Nee Karlientje... Wacht maar, ik ga Kobus daar eerst over spreken.

(Men hoort gestommel)

KARLIENTJE : Is Kobus al gaan slapen ?

SUZANNE : (zenuwachtig) Hij is naar boven, ik moet gaan kijken, want hij was deze avond niet te best. Het spijt me Karlientje.

KARLIENTJE : Ga maar vlug naar Kobus en verzorg hem maar goed... Hier is de sleutel van de achterdeur en bedankt op voorhand.

SUZANNE : Ik zal goed voor uwe Pukky zorgen en goede reis morgen.

KARLIENTJE : Dank u.

(Suzanne eventjes mee buiten, intussen komt Kobus waggelend binnen.)

KOBUS : (roept) Suzanne !...Suzanne !... Ik stik van de dorst. (laat zich in zetel vallen.Suzanne terug binnen) Dorst !... Dorst !
Breng me drinken !

SUZANNE : Dat is nadorst ventje, ik zal een glas water halen.

(Haalt fles water en glas, schenkt glas vol en geeft het aan Kobus.) Zet dat glas water maar op uw hart, dat is beter dan bier, want ge kunt er niet tegen.

KOBUS : (Drinkt vol glas water uit) De zee zou ik kunnen leegdrinken...
Wie ging daar buiten ?

SUZANNE : Karlientje.

KOBUS : (kwaad) Verdomme, had ik het niet gedacht, nu weet ze zeker weer alles.

SUZANNE : Ze weet niets.

KOBUS : Dat kunt gij niet zwijgen dat ik afgedankt ben. Dedju, morgen weet heel de straat het.

SUZANNE : Dat heb ik niet gezegd. Karlientje is maar even hier geweest. Ze heeft de sleutel gebracht om de hond buiten te laten. Jef en Karlientje gaan morgen naar Brugge.

KOBUS : Dat ze gaan... Ik lig liever in mijn bed. (Staat op, drinkt aan de fles en strompelt naar boven, geholpen door Suzanne.)

SUZANNE : Hang aan mijn arm, ge kunt niet op uw benen staan. Ik zal u helpen uitkleden want ge zou met kleren aan naar bed gaan.

(Kobus grommelt, samen af.)

DOEK